

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2019/630**av den 17 april 2019****om ändring av förordning (EU) nr 575/2013 vad gäller minsta förlusttäckning för nödlidande exponeringar****(Text av betydelse för EES)**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽³⁾,

och av följande skäl:

- (1) Upprättandet av en övergripande strategi för att hantera nödlidande exponeringar är ett viktigt mål för unionen i dess försök att göra det finansiella systemet mer motståndskraftigt. Även om det primära ansvaret för att komma till rätta med nödlidande exponeringar ligger hos banker och medlemsstater finns en tydlig unionsdimension när det gäller att minska den nuvarande stora andelen nödlidande exponeringar, att förhindra en allt för stor ackumulering av nödlidande exponeringar i framtiden och att förebygga att systemriskerna uppstår utanför banksektorn. Med tanke på sammankopplingen av bank- och finanssystemen inom unionen, där banker är verksamma i flera jurisdiktioner och medlemsstater, finns en betydande potential för spridningseffekter för medlemsstater och för unionen som helhet när det gäller såväl ekonomisk tillväxt som finansiell stabilitet.
- (2) Finanskrisen ledde till en ackumulering av nödlidande exponeringar i banksektorn. Konsumenterna påverkades avsevärt av den efterföljande recessionen och de sjunkande bostadspriserna. Det är mycket viktigt att skydda konsumenternas rättigheter i överensstämmelse med relevant unionsrätt, som till exempel Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/48/EG ⁽⁴⁾ och 2014/17/EU ⁽⁵⁾, vid hanteringen av frågan om nödlidande exponeringar. Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/7/EU ⁽⁶⁾ uppmuntrar snabba betalningar från både företag och myndigheter och hjälper till att förebygga ackumulering av nödlidande exponeringar av det slag som uppstod under finanskrisen.
- (3) Ett integrerat finansiellt system kommer att stärka Ekonomiska och monetära unionens motståndskraft mot negativa chocker genom att gränsöverskridande privat riskdelning underlättas, samtidigt som behovet av offentlig riskdelning minskar. För att dessa mål ska kunna uppnås bör unionen fullborda bankunionen och ytterligare utveckla en kapitalmarknadsunion. Att ta itu med risken för en framtida ackumulering av nödlidande exponeringar är nödvändigt för förstärkningen av bankunionen eftersom det är nödvändigt för att säkerställa konkurrens inom banksektorn, bevara den finansiella stabiliteten och stimulera långivning för att skapa sysselsättning och tillväxt inom unionen.
- (4) I sin handlingsplan för hantering av nödlidande lån i Europa av den 11 juli 2017 uppmanade rådet olika institutioner att vidta lämpliga åtgärder för att fortsätta att reducera det stora antalet nödlidande exponeringar i unionen och förhindra att sådana ackumuleras i framtiden. Handlingsplanen bygger på en övergripande strategi

⁽¹⁾ EUT C 79, 4.3.2019, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 367, 10.10.2018, s. 43.

⁽³⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 14 mars 2019 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 9 april 2019.

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/48/EG av den 23 april 2008 om konsumentkreditavtal och om upphävande av rådets direktiv 87/102/EEG (EUT L 133, 22.5.2008, s. 66).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/17/EU av den 4 februari 2014 om konsumentkreditavtal som avser bostadsfastighet och om ändring av direktiven 2008/48/EG och 2013/36/EU och förordning (EU) nr 1093/2010 (EUT L 60, 28.2.2014, s. 34).

⁽⁶⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/7/EU av den 16 februari 2011 om bekämpande av sena betalningar vid handelstransaktioner (EUT L 48, 23.2.2011, s. 1).

med en kombination av kompletterande policyåtgärder inom fyra områden: i) tillsyn, ii) strukturreformer av ramverken för rekonstruktion, insolvens och skuldindrivning, iii) utveckling av sekundärmarknader för problemtillgångar och iv) främjande av omstrukturering av banksystemet. Åtgärder inom dessa områden ska vidtas på unionsnivå och nationell nivå, när så är lämpligt. Kommissionen gav uttryck för en liknande avsikt i sitt meddelande om fullbordande av bankunionen av den 11 oktober 2017, i vilket ett omfattande paket för att ta itu med problemet med nödlidande lån inom unionen efterlystes.

- (5) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 ⁽⁷⁾ utgör tillsammans med Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU ⁽⁸⁾ den rättsliga ramen för tillsynsregler för kreditinstitut och värdepappersföretag (nedan gemensamt kallade *institut*). Förordning (EU) nr 575/2013 innehåller bland annat bestämmelser som är direkt tillämpliga på institut när deras kapitalbas ska fastställas. Det är därför nödvändigt att komplettera de befintliga tillsynsregler i förordning (EU) nr 575/2013 som avser kapitalbasen med bestämmelser om krav på avdrag från kapitalbasen i fall då nödlidande exponeringar inte i tillräcklig utsträckning täcks av avsättningar eller andra justeringar. Ett sådant krav skulle i praktiken innebära att en säkerhetsspärr för nödlidande exponeringar inrättades som skulle tillämpas på ett enhetligt sätt på alla institut i unionen och som också skulle omfatta institut som är aktiva på sekundärmarknaden.
- (6) Säkerhetsspärren bör inte hindra behöriga myndigheter från att utöva sina tillsynsbefogenheter i enlighet med direktiv 2013/36/EU. Om de behöriga myndigheterna i sin bedömning i enskilda fall kommer fram till att de nödlidande exponeringarna i ett visst institut är otillräckligt täckta trots tillämpning av den säkerhetsspärr för nödlidande exponeringar som inrättas genom denna förordning, bör det vara möjligt för dem att använda de tillsynsbefogenheter som föreskrivs i direktiv 2013/36/EU, inbegripet befogenheten att kräva att institut i samband med kapitalbaskraven tillämpar en särskild reserveringspolitik eller behandlar tillgångar på särskilt sätt. Det är därför möjligt för de behöriga myndigheterna att i det enskilda fallet gå utöver kraven i denna förordning i syfte att säkerställa tillräcklig täckning för nödlidande exponeringar.
- (7) Med avseende på tillämpningen av säkerhetsspärren är det lämpligt att i förordning (EU) nr 575/2013 införa en tydlig uppsättning villkor för klassificering av nödlidande exponeringar. Eftersom kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 680/2014 ⁽⁹⁾ redan fastställer kriterier avseende nödlidande exponeringar i tillsynsrapporterings syfte, är det lämpligt att klassificeringen av nödlidande exponeringar bygger på denna befintliga ram. Genomförandeförordning (EU) nr 680/2014 hänvisar till fallerade exponeringar såsom de definieras i samband med beräkning av kapitalbaskrav för kreditrisk medan nedskrivna exponeringar definieras enligt tillämpliga redovisningsregler. Eftersom anståndsåtgärder skulle kunna påverka huruvida en exponering klassificeras som nödlidande, kompletteras klassificeringskriterierna av tydliga kriterier om effekterna av anståndsåtgärder. Anståndsåtgärder bör syfta till att låntagaren ska återfå en återbetalningsstatus som är hållbar och bör uppfylla kraven i unionens konsumentskydds rätt, särskilt direktiven 2008/48/EG och 2014/17/EU, men kan ha olika motiveringar och konsekvenser. Det är därför lämpligt att föreskriva att en anståndsåtgärd som beviljats en nödlidande exponering inte bör innebära att klassificeringen av den exponeringen som nödlidande upphör, såvida inte särskilda strikta kriterier för klassificeringens upphörande är uppfyllda.
- (8) Ju längre en exponering har varit nödlidande desto lägre är sannolikheten att dess värde kan återvinnas. Därför bör den del av exponeringen som bör täckas av avsättningar, andra justeringar eller avdrag öka med tiden i enlighet med en på förhand fastställd tidsplan. Nödlidande exponeringar som förvärvas av ett institut bör därför omfattas av en tidsplan som börjar löpa från och med den dag då den nödlidande exponeringen först klassificerats som nödlidande, och inte dagen för dess förvärv. I detta syfte bör säljaren informera köparen om vilken dag exponeringen klassificerades som nödlidande.
- (9) Partiella avskrivningar bör beaktas vid beräkningen av specifika kreditriskjusteringar. Det ursprungliga exponeringsvärdet före den partiella avskrivningen måste användas för att dubbelräkning av avskrivningen ska kunna undvikas. Införandet av partiella avskrivningar i förteckningen över poster som kan användas för att kraven i säkerhetsspärren ska uppfyllas bör uppmantra instituten att i god tid erkänna avskrivningar. För nödlidande exponeringar som ett institut förvärvar till ett lägre pris än det belopp som gäldenären är skyldig bör köparen behandla skillnaden mellan inköpspriset och det belopp som gäldenären är skyldig på samma sätt som en partiell avskrivning vid tillämpning av säkerhetsspärren.

⁽⁷⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 27.6.2013, s. 1).

⁽⁸⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT L 176, 27.6.2013, s. 338).

⁽⁹⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 680/2014 av den 16 april 2014 om tekniska standarder för genomförande av instituts tillsynsrapportering enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 (EUT L 191, 28.6.2014, s. 1).

- (10) Säkrade nödlidande exponeringar förväntas normalt leda till en mindre betydande förlust än nödlidande exponeringar eftersom det kreditriskskydd som utgör säkerhet för den nödlidande exponeringen ger institutet ett särskilt anspråk på en tillgång eller gentemot en tredje part utöver institutets allmänna anspråk gentemot den fallerade låntagaren. När det gäller osäkrade nödlidande exponeringar finns bara det allmänna anspråket gentemot den fallerade låntagaren att ta till. Eftersom osäkrade nödlidande exponeringar förväntas leda till större förlust bör en striktare tidsplan tillämpas.
- (11) En exponering som endast delvis täcks av ett godtagbart kreditkydd bör anses vara säkrad för den täckta delen, och som osäkrad för den del som inte täcks av ett godtagbart kreditkydd. För att avgöra vilka delar av nödlidande exponeringar som ska behandlas som säkrade respektive osäkrade bör de godtagbarhetskriterier för kreditkydd och för fullt och fullständigt säkerställd fastighetsutlåning som används för beräkning av kapitalbaskrav tillämpas i enlighet med relevant metod enligt förordning (EU) nr 575/2013, inbegripet tillämplig värdejustering.
- (12) Samma tidsplan bör tillämpas oavsett skälet till att exponeringen är nödlidande. Säkerhetsspärren bör tillämpas på varje enskild exponering. En tidsplan på tre år bör tillämpas för osäkrade nödlidande exponeringar. För att göra det möjligt för institut och medlemsstater att effektivisera förfaranden för omstrukturering eller för ianspråktagande och för att erkänna att nödlidande exponeringar som är säkrade genom fast egendom och bostadslån som garanteras av en godtagbar tillhandahållare av kreditriskskydd enligt definitionen i förordning (EU) nr 575/2013 kommer att ha ett återstående värde under en längre period efter det att lånet har klassificerats som nödlidande, är det lämpligt att föreskriva en tidsplan på nio år. För övriga säkrade nödlidande exponeringar bör en tidsplan på sju år tillämpas i syfte att bygga upp full täckning.
- (13) Det bör vara möjligt att beakta anståndsåtgärder vid tillämpningen av den relevanta täckningsfaktorn. Mer exakt bör exponeringen fortsätta att klassificeras som nödlidande, men kravet på täckning bör förbli stabilt i ytterligare ett år. Den faktor som är tillämplig under det år då anståndsåtgärden beviljats bör därför vara tillämplig i två år. Om exponeringen fortfarande är nödlidande vid utgången av detta ytterligare år bör den tillämpliga faktorn fastställas som om inga anståndsåtgärder hade beviljats, med beaktande av det datum då exponeringen ursprungligen klassificerades som nödlidande. Eftersom beviljande av anståndsåtgärder inte bör leda till arbitrage bör det ytterligare året tillåtas endast för den första anståndsåtgärd som beviljats sedan exponeringen klassificerades som nödlidande. Dessutom bör den ettårsperiod under vilken täckningsfaktorn förblir oförändrad inte leda till en förlängning av avsättningstidsplanen. Följaktligen bör eventuella anståndsåtgärder som beviljas under det tredje året efter klassificeringen som nödlidande exponering för osäkrade exponeringar, eller under det sjunde året efter klassificeringen som nödlidande exponering för säkrade exponeringar, inte försena en fullständig täckning av de nödlidande exponeringarna.
- (14) För att säkerställa att kreditriskskyddsvärderingen av institutets nödlidande exponeringar sker i enlighet med en aktsamhetsprincip bör Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska bankmyndigheten) (EBA) överväga behovet av, och om det är nödvändigt utveckla, en gemensam metod, i synnerhet när det gäller antaganden som hänför sig till möjligheterna till återvinning respektive ianspråktagande av säkerhet, och eventuellt inklusive minimikrav för omvärdering av kreditriskskyddet i fråga om tidsramarna.
- (15) För att säkerställa en smidig övergång till den nya säkerhetsspärren bör de nya reglerna inte tillämpas på exponeringar som uppkommit före den 26 april 2019.
- (16) För att säkerställa att de ändringar av förordning (EU) nr 575/2013 som införs genom den här förordningen tillämpas i tid bör den här förordningen träda i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.
- (17) Förordning (EU) nr 575/2013 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EU) nr 575/2013 ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 36.1 ska följande led läggas till:

”m) Tillämplig summa av otillräcklig täckning för nödlidande exponeringar.”

2. Följande artiklar ska införas:

”Artikel 47a

Nödlidande exponeringar

1. Vid tillämpning av artikel 36.1 m ska exponering innefatta vilken som helst av följande poster, förutsatt att de inte ingår i institutets handelslager:

- a) Ett skuldinstrument inbegripet ett räntebärande värdepapper, ett lån, ett förskott och en avistainlåning.
- b) Ett låneåtagande, en utställd finansiell garanti eller annat åtagande, oavsett om det är återkalleligt eller oåterkalleligt, med undantag för outnyttjade kreditmöjligheter som kan annulleras villkorslöst när som helst och utan uppsägningstid, eller som medger automatisk annullering på grund av försämring av låntagarens kreditvärdighet.

2. Vid tillämpning av artikel 36.1 m ska ett skuldinstruments exponeringsvärde vara dess redovisade värde utan hänsyn till specifika kreditriskjusteringar, ytterligare värdejusteringar i enlighet med artiklarna 34 och 105, belopp som dragits av i enlighet med artikel 36.1 m, andra reduceringar av kapitalbasen som är hänförliga till exponeringen eller partiella avskrivningar som institutet gjort sedan den senaste gången exponeringen klassificerades som nödlidande.

Vid tillämpning av artikel 36.1 m ska exponeringsvärdet av ett skuldinstrument som förvärvades till ett pris som är lägre än det belopp som gäldenären är skyldig inkludera skillnaden mellan inköpspriset och det belopp som gäldenären är skyldig.

Vid tillämpning av artikel 36.1 m ska exponeringsvärdet för ett låneåtagande, en utställd finansiell garanti eller något annat ingånget åtagande som avses i punkt 1 b i den här artikeln vara dess nominella värde, vilket ska representera institutets maximala exponering mot kreditrisk utan hänsyn till eventuella betalda eller obetalda kreditriskskydd. Det nominella värdet av ett låneåtagande ska vara det outnyttjade belopp som institutet åtagit sig att låna ut och det nominella värdet av en utställd finansiell garanti ska vara det högsta belopp som enheten skulle kunna behöva betala om garantin utnyttjades.

I det nominella värde som avses i tredje stycket i denna punkt ska ingen hänsyn tas till specifika kreditriskjusteringar, ytterligare värdejusteringar i enlighet med artiklarna 34 och 105, belopp som dragits av i enlighet med artikel 36.1 m eller andra reduceringar av kapitalbasen som är hänförliga till exponeringen.

3. Vid tillämpning av artikel 36.1 m ska följande exponeringar klassificeras som nödlidande:

- a) En exponering för vilken ett fallissemang anses ha inträffat i enlighet med artikel 178.
- b) En exponering som anses nedskrivna i enlighet med tillämpliga redovisningsregler.
- c) En exponering under prövning enligt punkt 7, om ytterligare anståndsåtgärder beviljas eller om exponeringen varit förfallen till betalning sedan mer än 30 dagar.
- d) En exponering i form av ett åtagande som, om det utnyttjades eller på annat sätt användes, sannolikt inte skulle betalas tillbaka till fullo utan att säkerheten måste realiseras.
- e) En exponering i form av en finansiell garanti som sannolikt kommer att utnyttjas av den garanterade parten, inbegripet om den underliggande garanterade exponeringen uppfyller kriterierna för att betraktas som nödlidande.

Vid tillämpning av led a gäller att om ett institut har exponeringar i balansräkningen mot en viss gäldenär vilka är förfallna till betalning sedan mer än 90 dagar och motsvarar mer än 20 % av alla exponeringar i balansräkningen mot den gäldenären, ska alla exponeringar i och utanför balansräkningen mot den gäldenären betraktas som nödlidande.

4. Exponeringar som inte varit föremål för en anståndsåtgärd ska upphöra att klassificeras som nödlidande vid tillämpning av artikel 36.1 m om alla följande villkor är uppfyllda:

- a) Exponeringen uppfyller de avslutskriterier som tillämpas av institutet för upphörande av klassificering som nedskrivna i enlighet med tillämpliga redovisningsregler och av klassificeringen som fallerad i enlighet med artikel 178.
- b) Gäldenärens situation har förbättrats i en sådan utsträckning att institutet är övertygat om att det är sannolikt att fullständig återbetalning i tid kommer att ske.
- c) Gäldenären är inte skyldig något belopp som är förfallet till betalning sedan mer än 90 dagar.

5. Klassificeringen av en nödlidande exponering som en anläggningstillgång som innehas för försäljning i enlighet med tillämpliga redovisningsregler ska inte upphöra att klassificeras som nödlidande exponering vid tillämpning av artikel 36.1 m.

6. Nödlidande exponeringar som är föremål för anståndsåtgärder ska upphöra att klassificeras som nödlidande vid tillämpning av artikel 36.1 m om alla följande villkor är uppfyllda:

- a) Exponeringarna är inte längre i en sådan situation att de kan klassificeras som nödlidande enligt punkt 3.
- b) Minst ett år har gått sedan den dag då anståndsåtgärderna beviljades eller den dag då exponeringarna klassificerades som nödlidande, beroende på vilken som infaller senast.
- c) Det finns inga belopp som är förfallna till betalning efter anståndsåtgärderna, och institutet anser på grundval av en analys av gäldenärens finansiella situation att sannolikheten för fullständig återbetalning i tid är tillräckligt stor.

Fullständig återbetalning i tid ska inte anses sannolik såvida inte gäldenären utfört regelbundna återbetalningar i tid av belopp som motsvarar något av följande:

- a) Det belopp som var förfallet till betalning innan anståndsåtgärden beviljades, om förfallna belopp förekom.
- b) Det belopp som skrivits av enligt den beviljade anståndsåtgärden, om inga förfallna belopp förekom.

7. Om en nödlidande exponering har upphört att klassificeras som nödlidande enligt punkt 6 ska en sådan exponering vara under prövning till dess att samtliga följande villkor är uppfyllda:

- a) Minst två år har gått sedan den dag då den exponering som omfattas av en anståndsåtgärd omklassificerades till presterande.
- b) Regelbundna betalningar i tid har gjorts under åtminstone halva den period då exponeringen är under prövning, vilket har resulterat i att en betydande del av de totala kapital- eller räntebeloppet betalats.
- c) Ingen av exponeringarna mot gäldenären är förfallen till betalning sedan mer än 30 dagar.

Artikel 47b

Anståndsåtgärder

1. Anståndsåtgärd är en eftergift från ett instituts sida till en gäldenär vars finansiella situation har eller sannolikt kommer att få svårigheter att fullgöra sina finansiella åtaganden. En eftergift kan innebära en förlust för långivaren och ska avse någon av följande åtgärder:

- a) En ändring av villkoren i en skuldförbindelse, om en sådan ändring inte skulle ha beviljats om gäldenären inte fått svårigheter att fullgöra sina finansiella åtaganden.
- b) En fullständig eller partiell refinansiering av en skuldförbindelse, om en sådan refinansiering inte skulle ha beviljats om gäldenären inte fått svårigheter att fullgöra sina finansiella åtaganden.

2. Åtminstone följande situationer ska anses vara anståndsåtgärder:

- a) Nya avtalsvillkor är förmånligare för gäldenären än de tidigare avtalsvillkoren, om gäldenären har eller sannolikt kommer att få svårigheter att fullgöra sina finansiella åtaganden.
- b) Nya avtalsvillkor är förmånligare för gäldenären än de avtalsvillkor som samma institut erbjöd gäldenären med liknande riskprofil vid samma tidpunkt, om gäldenären har eller sannolikt kommer att få svårigheter att fullgöra sina finansiella åtaganden.
- c) Exponeringen enligt de ursprungliga avtalsvillkoren klassificerades som nödlidande före ändringen av avtalsvillkoren eller skulle ha klassificerats som nödlidande om avtalsvillkoren inte hade ändrats.
- d) Åtgärden resulterar i att skuldförbindelsen helt eller delvis upphävs.
- e) Institutet godkänner tillämpningen av klausuler som ger gäldenären rätt att ändra avtalsvillkoren, och exponeringen klassificerades som nödlidande före tillämpningen av dessa klausuler eller skulle ha klassificerats som nödlidande om dessa klausuler inte hade tillämpats.

- f) Vid eller nära den tidpunkt då lånet beviljades betalade gäldenären av kapitalbelopp eller ränta på en annan skuldförbindelse hos samma institut som klassificerades som en nödlidande exponering eller skulle ha klassificerats som nödlidande om dessa betalningar inte hade gjorts.
- g) Ändringen av avtalsvillkoren inbegriper återbetalningar som gjorts genom att säkerheter tagits i besittning, om sådana ändringar utgör en eftergift.
3. Följande omständigheter är indikatorer på att anståndsåtgärder kan ha antagits:
- a) Det ursprungliga avtalet har varit förfallet till betalning sedan mer än 30 dagar minst en gång under tremånadersperioden före ändringarna av avtalet, eller skulle ha varit förfallet sedan mer än 30 dagar om inga ändringar hade gjorts.
- b) Vid eller nära den tidpunkt då kreditavtalet ingicks betalade gäldenären av kapital- eller räntebelopp på en annan skuldförbindelse hos samma institut som varit förfallen till betalning sedan 30 dagar minst en gång under den tremånadersperiod som föregick beviljandet av en ny skuld.
- c) Institutet godkänner tillämpningen av klausuler som ger gäldenären rätt att ändra avtalsvillkoren, och exponeringen har varit förfallen för betalning sedan 30 dagar eller skulle ha varit förfallen till betalning sedan 30 dagar om dessa klausuler inte hade tillämpats.
4. Vid tillämpning av denna artikel ska en gäldenärs svårigheter att fullgöra sina finansiella åtaganden bedömas på gäldenärnivå, med beaktande av alla juridiska personer i gäldenärens grupp som omfattas av redovisningen på konsoliderad grupp nivå och de fysiska personer som kontrollerar gruppen.

Artikel 47c

Avdrag för nödlidande exponeringar

1. Vid tillämpning av artikel 36.1 m ska instituten separat för varje nödlidande exponering fastställa det tillämpliga belopp av otillräcklig täckning som ska dras av från kärnprimärkapitalposter genom att subtrahera det belopp som fastställs i led b i den här punkten från det belopp som fastställs i led a i den här punkten, om det belopp som avses i led a överstiger det belopp som avses i led b.
- a) Summan av
- i) den delen av varje nödlidande exponering, om sådan finns, multiplicerad med den tillämpliga faktor som avses i punkt 2,
- ii) den säkrade delen av varje nödlidande exponering, om sådan finns, multiplicerad med den tillämpliga faktor som avses i punkt 3.
- b) Summan av följande poster, under förutsättning att de avser samma nödlidande exponering:
- i) Särskilda kreditriskjusteringar.
- ii) Ytterligare värdejusteringar i enlighet med artiklarna 34 och 105.
- iii) Andra reduceringar av kapitalbasen.
- iv) För institut som beräknar riskvägda exponeringsbelopp med hjälp av internmetoden, det absoluta värdet av de belopp som dragits av enligt artikel 36.1 d som rör nödlidande exponeringar, där det absoluta värdet för varje nödlidande exponering fastställs genom att de belopp som dragits av enligt artikel 36.1 d multipliceras med den förväntade förlustens bidrag för den nödlidande exponeringen till de totala förväntade förlusterna för fallerade eller icke-fallerade exponeringar, beroende på vad som är tillämpligt.
- v) Om en nödlidande exponering förvärvats till ett lägre pris än det belopp som gäldenären är skyldig, skillnaden mellan förvärvspriset och det belopp som gäldenären är skyldig.
- vi) Belopp som institutet har skrivit av sedan exponeringen klassificerades som nödlidande.

Den säkrade delen av en nödlidande exponering är den del av exponeringen som vid beräkningen av kapitalbaskraven enligt del tre avdelning II anses vara täckt genom betalt kreditriskskydd eller obetalt kreditriskskydd eller genom fullt och fullständigt säkerställd fastighetsutlåning.

Den osäkrade delen av en nödlidande exponering motsvarar skillnaden, om sådan finns, mellan värdet av den exponering som avses i artikel 47a.1 och den säkrade delen av exponeringen, om sådan finns.

2. Vid tillämpningen av punkt 1 a i ska följande faktorer gälla:
 - a) 0,35 för den osäkrade delen av en nödlidande exponering ska gälla under perioden mellan den första och den sista dagen av det tredje året efter det att den klassificerats som nödlidande.
 - b) 1 för den osäkrade delen av en nödlidande exponering ska gälla från och med den första dagen av det fjärde året efter det att den klassificerats som nödlidande.
3. Vid tillämpningen av punkt 1 a ii ska följande faktorer gälla:
 - a) 0,25 för den säkrade delen av en nödlidande exponering ska tillämpas under perioden mellan den första och den sista dagen av det fjärde året efter det att den klassificerats som nödlidande.
 - b) 0,35 för den säkrade delen av en nödlidande exponering ska tillämpas under perioden mellan den första och den sista dagen av det femte året efter det att den klassificerats som nödlidande.
 - c) 0,55 för den säkrade delen av en nödlidande exponering ska tillämpas under perioden mellan den första och den sista dagen av det sjätte året efter det att den klassificerats som nödlidande.
 - d) 0,70 för den del av en nödlidande exponering som är säkrad genom fast egendom enligt del tre avdelning II eller som är ett bostadslån som garanteras av en godtagbar tillhandahållare av kreditriskskydd enligt artikel 201 ska tillämpas under perioden mellan den första och den sista dagen av det sjunde året efter det att den klassificerats som nödlidande.
 - e) 0,80 för den del av en nödlidande exponering som är säkrad genom annat betalt eller obetalt kreditriskskydd enligt del tre avdelning II ska tillämpas under perioden mellan den första och den sista dagen av det sjunde året efter det att den klassificerats som nödlidande.
 - f) 0,80 för den del av en nödlidande exponering som är säkrad genom fast egendom enligt del tre avdelning II eller som är ett bostadslån som garanteras av en godtagbar tillhandahållare av kreditriskskydd enligt artikel 201 ska tillämpas under perioden mellan den första och den sista dagen av det åttonde året efter det att den klassificerats som nödlidande.
 - g) 1 för den del av en nödlidande exponering som är säkrad genom annat betalt eller obetalt kreditriskskydd enligt del tre avdelning II ska tillämpas från och med den första dagen av det åttonde året efter det att den klassificerats som nödlidande.
 - h) 0,85 för den del av en nödlidande exponering som är säkrad genom fast egendom enligt del tre avdelning II eller som är ett bostadslån som garanteras av en godtagbar tillhandahållare av kreditriskskydd enligt artikel 201 ska tillämpas under perioden mellan den första och den sista dagen av det nionde året efter det att den klassificerats som nödlidande.
 - i) 1 för den del av en nödlidande exponering som är säkrad genom fast egendom enligt del tre avdelning II eller som är ett bostadslån som garanteras av en godtagbar tillhandahållare av kreditriskskydd enligt artikel 201 ska tillämpas från och med den första dagen av det tionde året efter det att den klassificerats som nödlidande.
4. Med avvikelse från punkt 3 ska följande faktorer tillämpas för den del av den nödlidande exponeringen som garanteras eller försäkras av ett officiellt exportkreditorgan:
 - a) 0 för den säkrade delen av den nödlidande exponeringen ska tillämpas under perioden mellan ett och sju år efter det att den klassificerats som nödlidande.
 - b) 1 för den säkrade delen av den nödlidande exponeringen ska tillämpas från och med den första dagen av det åttonde året efter det att den klassificerats som nödlidande.
5. EBA ska bedöma den spännvidd av metoder som tillämpas för värdering av säkrade nödlidande exponeringar och får utarbeta riktlinjer för att fastställa en gemensam metod, inbegripet möjliga minimikrav för omvärdering när det gäller tidpunkter och ad hoc-metoder, för tillsynsvärdering av godtagbara former av betalt eller obetalt kreditriskskydd, i synnerhet när det gäller antaganden som hänför sig till möjligheterna till återvinning respektive ianspråktagande av säkerhet. Dessa riktlinjer får också innehålla en gemensam metod för att fastställa den säkrade delen av en nödlidande exponering, enligt vad som avses i punkt 1.

Dessa riktlinjer ska utfärdas i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010.

6. Med avvikelse från punkt 2 gäller att om en exponering har, mellan ett och två år efter exponeringens klassificering som nödlidande, beviljats en anståndsåtgärd ska den faktor som är tillämplig i enlighet med punkt 2 den dag då anståndsåtgärden beviljas vara tillämplig under ytterligare ett år.

Med avvikelse från punkt 3 gäller att om en exponering har, mellan två och sex år efter exponeringens klassificering som nödlidande, beviljats en anståndsåtgärd ska den faktor som är tillämplig enligt punkt 3 den dag då anståndsåtgärden beviljas vara tillämplig under ytterligare ett år.

Denna punkt ska endast tillämpas för den första anståndsåtgärd som beviljas efter det att exponeringen har klassificerats som nödlidande.”

3. I artikel 111.1 första stycket ska inledningsfrasen ersättas med följande:

”1. Exponeringsvärdet för en tillgångspost ska vara dess redovisade värde efter tillämpning av specifika kreditriskjusteringar i enlighet med artikel 110, ytterligare värdejusteringar i enlighet med artiklarna 34 och 105, avdragna belopp i enlighet med artikel 36.1 m och andra reduceringar av kapitalbasen som är hänförliga till tillgångsposten. Exponeringsvärdet för en post utanför balansräkningen som ingår i förteckningen i bilaga I ska utgöra följande procentandel av dess nominella värde efter reducering av specifika kreditriskjusteringar och belopp som dragits av i enlighet med artikel 36.1 m:”.

4. Artikel 127.1 ska ersättas med följande:

”1. Den osäkrade andelen av en post där gäldenären har fallerat i enlighet med artikel 178 eller, vid hushållsexponeringar, den osäkrade delen av en kreditfacilitet som har fallerat i enlighet med artikel 178, ska åsättas riskvikten

- a) 150 %, om summan av de specifika kreditriskjusteringar och de belopp som dragits av i enlighet med artikel 36.1 m understiger 20 % av den osäkrade delen av exponeringen om dessa specifika kreditriskjusteringar och avdrag inte tillämpades,
- b) 100 %, om summan av de specifika kreditriskjusteringar och de belopp som dragits av i enlighet med artikel 36.1 m inte understiger 20 % av den osäkrade delen av exponeringen om dessa specifika kreditriskjusteringar och avdrag inte tillämpades.”

5. Artikel 159 ska ersättas med följande:

”Artikel 159

Behandling av förväntade förlustbelopp

Institutet ska dra av de förväntade förlustbelopp som beräknats i enlighet med artikel 158.5, 158.6 och 158.10 från allmänna och specifika kreditriskjusteringar i enlighet med artikel 110, ytterligare värdejusteringar i enlighet med artiklarna 34 och 105 och andra avdrag från kapitalbasen som är hänförliga till dessa exponeringar med undantag för de avdrag som gjorts i enlighet med artikel 36.1 m. Underkursbelopp på exponeringar i balansräkningen som förvärvats i samband med fallissemang i enlighet med artikel 166.1 ska behandlas på samma sätt som specifika kreditriskjusteringar. Specifika kreditriskjusteringar av fallerade exponeringar får inte användas för att täcka förväntade förlustbelopp i samband med andra exponeringar. Förväntade förlustbelopp för värdepapperiserade exponeringar samt allmänna och specifika kreditriskjusteringar som är hänförliga till dessa exponeringar ska inte tas med i denna beräkning.”

6. Artikel 178.1 b ska ersättas med följande:

”b) Någon av gäldenärens väsentliga kreditförpliktelser gentemot institutet, moderföretaget eller något av dess dotterföretag är förfallen till betalning sedan mer än 90 dagar. De behöriga myndigheterna får ersätta de 90 dagarna med 180 dagar för exponeringar som är säkrade genom bostadsfastigheter eller små och medelstora företags kommersiella fastigheter i klassen hushållsexponeringar och exponeringar mot offentliga organ. De 180 dagarna tillämpas inte vid tillämpning av artikel 36.1 m eller artikel 127.”

7. Följande artikel ska införas:

”Artikel 469a

Avvikelse från avdrag från kärnprimärkapitalposter för nödlidande exponeringar

Med avvikelse från artikel 36.1 m ska institutet inte dra av tillämpliga belopp av otillräcklig täckning för nödlidande exponeringar från kärnprimärkapitalposter om exponeringen uppkommit före den 26 april 2019.

Om villkoren för en exponering som uppkommit före den 26 april 2019 ändras av institutet på ett sätt som ökar institutets exponering mot gäldenären, ska exponeringen anses ha uppkommit vid den tidpunkt då ändringen börjar gälla och den ska upphöra att omfattas av den avvikelse som föreskrivs i första stycket.”

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 17 april 2019.

På Europaparlamentets vägnar

A. TAJANI

Ordförande

På rådets vägnar

G. CIAMBA

Ordförande
